

Ruth Chapter 1 רות

- 1 וַיְהִי בַיָּמֵי שְׁפֹט הַשָּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיִּלָּךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לָגוֹר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:
- 2 וְשֵׁם הָאִישׁ אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשֵׁם שְׁנֵי-בָנָיו מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׁם:
- 3 וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:
- 4 וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מְאֻבִּיּוֹת שֵׁם הָאֶחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית רות וַיֵּשְׁבוּ שָׁם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים:
- 5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מְחִלּוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:
- 6 וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתִּשָּׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשִׂדָּה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַת לָהֶם לָחֶם:
- 7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׁמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:
- 8 וַתֹּאמֶר נָעֲמִי לְשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ לִכְנֹה לְשָׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעַשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם-הַמֵּתִים וְעַמְדִּי:
- 9 יִתֵּן יְהוָה לָכֶם וּמָצְאוּ מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה וַתִּשָּׂק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּינָהּ:

Ruth Chapter 1 רות

מנוחה “rest” or “resting place.” In this passage, this is referring to a resting place that comes from the security of marriage. See notes for 1:8 in the Lesson 18 Ruth Pursuit.

- 10 ותאמרנה לה כי-אתך נשוב לעמך:
- 11 ותאמר נעמי לשבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים
במעיי והיו לכם לאנשים:
- 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש-לי
תקנה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
“if I should say, ‘I have (lit. ‘there is to me’) hope...’” “I have hope.” As we noted previously, this has the sense of “even if I said I have hope,” or in more casual English, “let’s pretend for a moment that I have hope.” So the meaning from כי to the end of the verse would convey an intensive, conditional or concessive sense: “**even if** I had hope (which Naomi obviously does not, given her “bitter” comments later in this chapter), and **even if** I had a husband right now (which she does not), and **even if** I could have sons (which she apparently cannot since she believes she is too old)...”. We really feel Naomi’s desperation.
- 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות
לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-
יהנה:
- 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותנשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה:
- 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי
אחרי יבמתך:
- 16 ותאמר רות אל-תפגעיי-בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל-
אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיה:
אלהי:

Ruth Chapter 1 רות

- 17 בְּאֲשֶׁר תָּמוּתֵי אֲמוֹת וְשָׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה יִסִּיף כִּי הַמָּוֶת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינָדָּ:
- 18 וַתֵּרָא כִּי־מִתְאַמְצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתַּחֲזֵל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ:
- 19 וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם עַד־בֹּאֲנָה בֵּית לָחֶם וַיְהִי כְּבֹאֲנָה בֵּית לָחֶם וַתַּהֲרֶם כָּל־הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נְעָמִי:
- 20 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֵל־תִּקְרָאנָה לִי נְעָמִי קְרָאנָה לִי מָרָא כִּי־הֵמָּה שְׂדֵי לִי מָאֵד:
- 21 אָנֹכִי מְלֵאָה הִלְכֹתִי וְרִיקָם הִשְׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִקְרָאנָה לִי נְעָמִי וַיְהוֶה עֲנָה בִּי וְשְׂדֵי הָרַע לִי:
- 22 וַתֵּשֶׁב נְעָמִי וְרוּת הַמּוֹאָבִיָּה כָל־תְּהַלְתָּה עִמָּהּ הַנְּשֻׁבָה מִשְׂדֵי מוֹאָב וַהֲמָה בָּאוּ בֵּית לָחֶם בַּתְּחִלָּת קִצִּיר שְׁעָרִים: